

CONFRUNTAREA DINTRE VIITORUL CALIFAT MONDIAL ȘI SUA

THE CONFRONTATION BETWEEN THE FUTURE WORLD CALIPHATE AND USA

*General (r) prof. univ. dr. Anghel Andreescu**

Rezumat: Tot ceea ce știm astăzi despre securitate trebuie regândit după evenimentele teroriste din 11 septembrie 2001, deoarece, în lipsa capacității noastre de anticipare, teroriștii au exploatat deplin această situație și a trebuit să ne confruntăm cu un război asimetric.

Cuvinte-cheie: Califatul mondial, SUA, Imperiul Euroasiatic, China, terorism.

Abstract: Everything we know about security should be reset since the 11 Sept. 2001 events, because the anticipation capacity had lacked and the terrorists took full advantage of this situation and we had to face an asymmetric war.

Keywords: World Caliphate, USA, the Euro-Asian Empire, China, terrorism.

Acutizarea confruntării dintre cei doi mari uriași, SUA și Califatul Mondial, asistată de alți doi uriași, Imperiul Euroasiatic și China, ar putea deveni un fapt normal în „viitorul extraordinar de dinamic, turbulent, multidimensional și plin de incertitudine”¹, așa cum l-a caracterizat James Canton.

Această stare de nesiguranță se referă la multe amenințări grave, precum: asigurarea cu energie a viitorului; educația precară care nu mai este în același ritm cu schimbările, cerințele rapide cerute de piața muncii; schimbările climaterice grave care vor afecta sever viața oamenilor; globalizarea și nu în ultimul rând, sărăcia și terorismul.

De aceea și întrebarea firească, cui va aparține viitorul, partizanilor modernității, democrației, liberului schimb, ale drepturilor religioase etc. sau

* Prof. univ. dr., Universitatea Biotera, email: rector@bioterra.ro.

¹ James Canton. *Provocările viitorului. Principalele tendințe care vor configura lumea în următorii 5, 10, 20 de ani.* Editura Polirom, 2010, pag. 18.

extremiștilor religioși, care vor deturna viitorul exclusiv în folosul lor, ținându-i pe oameni în sărăcie, manipulare, tiranie².

Autorul apreciază că pentru viitor, bătălia nu poate fi câștigată prin război, prin diplomație sau doar prin relații publice. Ea trebuie câștigată în bună măsură prin extinderea prosperității lumii și sprijinirea securității, a progresului.

Ideea de mai sus este îmbrățișată și de alți futurologi renumiți, mai ales în domeniul securității, al terorismului, precum George Friedman, politolog american, fondatorul și directorul general al Stratfor, agenție privată de analiză geopolitică, care apreciază în mai multe lucrări în domeniu, că „*Secolul XXI va fi marcat de o serie de confruntări dintre puteri care vor încerca să creeze coaliții prin care să controleze comportamentul american și SUA care vor iniția desfășurări militare pentru a stopa această inițiativă. Secolul XXI va avea mai multe războaie decât secolul XX, dar mai puține catastrofe, iar războiul americano islamic este pe sfârșite, dar se întrevede următorul conflict la orizont, cel cu Rusia.*”³

Autorul aprecia cu cinci ani în urmă că, Rusia își va reorganiza vechea sferă de influență, dar va da peste statele baltice, Polonia ceea ce înseamnă, o provocare pentru SUA, deci un nou început al războiului rece.

Același autor, deși nu menționează nimic despre Ucraina, însă aprecia că un alt adversar al SUA va fi China, care prin dinamismul acesteia va ajunge tot mai sus, desigur, nu credea că acest uriaș, China, va avea la sfârșitul anului 2014, cel mai mare PIB din lume, peste 17 trilioane de \$, întrecând pentru prima dată SUA.

SUA reprezintă: 4% din populația lumii, 26% din bunuri și servicii, un PIB de 16 trilioane de \$ și depășea în 2007, din punct de vedere economic: Japonia, Germania, China și Marea Britanie la un loc. Se poate observa saltul uriaș făcut de China care în șapte ani a întrecut SUA din punct de vedere economic.

Se apreciază că era americană a început în decembrie 1991, prin prăbușirea URSS, iar SUA a devenit singura putere mondială, dar secolul XXI a început la 11 septembrie 2001, prin atacul SUA de către Al-Qaeda, care își propunea ca până în 2020 să devină un Califat Mondial, așa cum rezultă din documentele descoperite de poliția din Elveția, cu ocazia unei percheziții la niște reprezentanți ai organizației teroriste, Frații Musulmani.

Al-Qaeda condusă atunci de „emirul Bin Laden”, nu și-a atins scopurile, dar nici SUA nu le-a atins în lupta cu terorismul. De fapt Al-Qaeda dorea să demonstreze slăbiciunea SUA și mai ales să influențeze guvernele din lumea musulmană care aveau relații cu SUA, precum Egipt, Pakistan, Arabia Saudită, Iordania, Indonezia etc. să poată fi înlocuite cu alte guverne, extremist religioase,

² Idem pct. 1, pag. 206.

³ George Friedman. *Următorii 100 de ani. Previziuni pentru secolul XXI*. Editura Litera, București, 2009, pag. 15.

așa cum s-a demonstrat prin declanșarea revoluțiilor islamiste în statele din nordul Africii și Orientul Mijlociu și din fericire nu au ajuns la rezultatul scontat, armatele, forțele de ordine din aceste state musulmane nu au pactizat cu extremismii.

Singura mare realizare o constituie Statul Islamic, de pe teritoriile parțiale ale Siriei și Irakului, pe care o vom analiza în continuare.

Statul Islamic apreciază că reprezintă lumea musulmană, Al-Qaeda fiind trecută pe locul doi.

Șeful Pentagonului aprecia în 2014 că „Trebuie să fim pregătiți pentru orice. Această structură merge dincolo de o grupare teroristă, gruparea având o ideologie, și o pregătire militară sofisticată”.

Se impune așadar o nouă strategie de combatere a terorismului, folosind alte forțe și mijloace.

Ideologia ISIS face apel la un război total, fără limite sau constrângeri, deși cele două fatwa semnate de Bin Laden cu șefii imamilor au propovăduit tot o luptă totală până la înfrângerea SUA, însă metodele barbare practicate de ISIS întrec orice limite, toți cei care se opun sunt decapitați, măcelăriți prin metode brutale, barbare.

ISIS, sau Statul Islamic al Irakului și Levantului (Siriei), este de fapt aripa radicală a Al-Qaeda, apărută în anul 2013 și a avut o ascensiune deosebită în anul 2014.

ISIS este condus de Abu Bakr-al-Baghdadi, cel care a luat locul fostului șef, Abu-Musab al-Zarqawi, după moartea sa.

Luptătorii din ISIS provin din Orientul Mijlociu, dar și din Occident, cu un suport financiar serios, din partea Arabiei Saudite și a altor state din Zonă.

Strategia SUA împotriva ISIS s-a bazat pe patru direcții de acțiune: raiduri aeriene; sprijinul logistic al forțelor de securitate irakiene și kurde; asistență umanitară etc.

SUA și-a propus, în secolul XXI⁴, cinci scopuri geopolitice care vor domina strategia militară: dominarea totală a Americii de Nord de către armata SUA; eliminarea oricăror amenințări pentru SUA din emisfera estică; controlul total al căilor maritime de acces spre SUA de către flota sa; dominația completă a oceanelor lumii; împiedicarea oricărei confruntări maritime cu alt stat.

„SUA sunt așa de puternice, încât este imposibil pentru restul lumii să le controleze acțiunile.”⁵

⁴ Idem pct. 3, pag. 47.

⁵ Idem pct. 3, pag. 48.

După prăbușirea URSS, la sfârșitul secolului XX, puterile străine s-au stabilit în zonă pentru a se folosi de bogățiile Rusiei, creând o eră a haosului și sărăciei.

Frontiera ruso-europeană a devenit una dintre faliile cu mari probleme, așa cum preciza Friedman dar și politologul Dughin.

Alte previziuni ale politologului G. Friedman, „în 2020, Rusia se va destrăma, idem China, iar în 2040: Franța și Germania vor deveni niște fosile”.⁶

Lista scenariilor violente este completată de Zbigniew Brzezinski⁷ care aprecia că vor avea loc războaie distrugătoare între: SUA și Rusia; între SUA și China peste 20 de ani; între China și Rusia, dar și războaie regionale importante duse cu arme de distrugere în masă.

Același autor⁸ aprecia că sud estul Euroasiei va crea dilemele noii dezordini mondiale, care reprezintă: ½ din populația lumii, două din cele mai importante state ale lumii; ¾ din populația săracă a lumii; tendințele cele mai mari de creștere demografică din lume. Deci controlul Euroasiei înseamnă dominația lumii.

Eradicarea terorismului⁹ este considerată sarcina cea mai urgentă a SUA, de succesul căreia depinde promovarea generală a securității globale.

Referitor la confruntarea între Occident și Islam se apreciază că ar trebui evitată.¹⁰

Henry Kissinger¹¹ aprecia că secolul XXI va fi un secol al rivalității dintre SUA și China.

George Friedman¹² menționa că „Temerea Americii (America se teme) nu de China sau Al-Qaeda, ci de o posibilă cimentare a relației dintre Germania și Rusia”. Aceasta poate șubrezi proiectul euroatlantic dar și statutul de lider mondial al SUA, deci un semnal de alarmă către „liderii SUA dar și Europeni, orbiți de mirajul pacificator al proiectului UE și iluzia garanțiilor de securitate oferite de un NATO lipsit de substanță”¹³.

Interesantă este aprecierea despre România și Polonia, care își păstrează soarta istorică, de a nu fi nici stăpânul propriei sorți „nici căpitanul propriului suflet.”¹⁴

⁶ Idem pct. 3, pag. 132.

⁷ Zbigniew Brzezinski. *Marea Dilemă. A domina sau a conduce*. Ed. Scripta, București 2005, pag. 3.

⁸ Idem pct. 7, pag. 39.

⁹ Idem pct. 7, pag. 215.

¹⁰ Idem pct. 7, pag. 223.

¹¹ Henry Kissinger. *Despre China*. Ed. Comunicare.ro, București 2011, pag. 365.

¹² George Friedeman. *Ținuturi de frontieră*. Ed. Rao, București 2013, pag. 9.

¹³ Idem pct. 12, pag. 10.

¹⁴ Idem pct. 12, pag. 11.

„Un lucru pe care îl înveți în Europa de Est este acela că nu tu alegi cum să trăiești. Adesea aleg alții pentru tine. În realitate România nu a avut niciodată în istorie un cuvânt mai mare de spus ca astăzi, când poate contribui activ la luarea deciziei în cele două structuri.”¹⁵

În schimb „Rusia va căuta să revină la ceea ce a fost odinioară, deci la vechile frontiere ale URSS și Rusiei țariste și asta pentru că Rusia este mai puternică decât era cu zece ani în urmă”¹⁶ iar Putin a așezat Rusia pe un drum al revenirii.

Această renaștere este determinată de: schimbarea conducerii țării; valorificarea resurselor energetice ale țării; reforma sistemului bancar; naționalizarea sistemului bancar și energetic, centralizarea administrației, etc.

Rusia: exportă 67% petrol și gaze naturale; ocupă încă cea mai mare suprafață din lume, deși a pierdut 5 mil. de km²; este pe locul întâi la producția și rezerva de gaze naturale; UE importă 40% din producția de gaze a Rusiei; locul șapte la populație; al doilea arsenal nuclear din lume.

Instrumentele de expansiune ale Rusiei sunt: străinătatea apropiată (Crimeea, deja ocupată și parte din Ucraina); Comunitatea Economică Euroasiatică, formată din șase republici; Organizația Tratatului de Securitate Colectivă formată din șapte republici; Rețelele de oleoducte și gazoducte.

Ideologul partidului Rusia Unită, Aleksandr G. Dughin aprecia că: „Rusia actuală nu reprezintă statul rus integral. Ea este o formulă de tranziție, un proces amplu politic, geopolitic, dinamic și global”¹⁷.

„Rusia este de neconceput fără Imperiu.”¹⁸

„Statutul de putere regională impus Rusiei de către Occident este sinonim cu sinuciderea pentru poporul rus.”¹⁹

„Către un nou Imperiu Euroasiatic”²⁰ aprecia Dughin și „Reîmpărțirea lumii”²¹ precum și „Crearea axei Berlin-Moscova pentru zădărnicierea organizării cordonului sanitar și a luptei împotriva rușilor”²²

Dughin precizează că ar trebui să facă un cordon sanitar din: statele baltice; Polonia; Bielorusia; Ucraina; Ungaria; Cehia; România; Slovacia. De asemenea mai susține că: „Ucraina de Est este predominant rusă; Crimeea să treacă sub

¹⁵ Idem pct. 12, pag. 11.

¹⁶ Idem pct. 14, pag. 21.

¹⁷ Aleksandr Dughin. *Bazele Geopoliticii*, vol. I, Ed. Euroasiatică.ro, București 2011, pag. 17.

¹⁸ Idem pct. 17, pag. 128.

¹⁹ Idem pct. 17, pag. 132.

²⁰ Idem pct. 17, pag. 141.

²¹ Idem pct. 17, pag. 143.

²² Idem pct. 17, pag. 149.

*controlul Rusiei, iar existența actuală a Ucrainei este o lovitură monstruoasă asupra Rusiei, cea mai serioasă problemă ce stă în fața Moscovei*²³.

Bazele Geopoliticii a fost scrisă în anii 1990, ai secolului trecut și a fost destinată rușilor care-și pierduseră idealul național datorită confuziei create și expansiunii Vestului. De menționat că ceea ce a scris Dughin, a împlinit parțial Putin pas cu pas în anii următori.

Ultima lucrare a ideologului Rusiei Unite, Aleksander Dughin²⁴ apreciază referitor la Imperiul islamic (Califatul Mondial) că acesta: se opune imperiului american mondial și ia în calcul confruntarea iar răspunsul poate fi asimetric, deci vor prima actele teroriste.

De asemenea, menționează trăsăturile și direcțiile califatului: guvern mondial islamic; o autonomie largă a grupurilor etnice, dar supuse obligatoriu islamizării sau vor plăti zeciuiala; normele economiei islamice (fără dobânzi, transmiterea zeciuialei săracilor etc.); misiunea religioasă (islam și islamizare); dimensiunea planetară.

Islamiștii au resursele necesare confruntării: recruți din abundență; potențial religios, fanatism extrem, grupuri religioase în toată lumea, internetul, actele teroriste, sacrificiul suprem.

În această ultimă lucrare precizată²⁵, autorul subliniază conținutul ideologic al Imperiului Euroasiatic al Viitorului: Rusia să integreze în jurul său țările și popoarele apropiate de ea; formarea unui front unic împotriva imperiului american; contacte cu statele din Europa, China, America Latină, lumea islamică, alte state din Asia și Africa.

Interesantă este și concluzia finală: „Rusia să înceapă atunci când este fortificată în interior”²⁶, iar factorul militar strategic să fie decisiv așa cum a fost cu Osetia de Sud și Abhazia, încorporate Rusiei, iar față de China, de acea putere enormă și care nu capitulează în fața SUA, Rusia trebuie să se apropie cât mai mult.

„Transformările Rusiei în imperiu, o superputere care să participe la schimbarea finală a lumii.”²⁷, este un țel suprem.

James Canton precizează că „Cel de al Treilea Război Mondial a început, un alt gen de război, modelat de idei dar și de bombe, dus pe toate fronturile.”

²³ Idem. pct. 17, pag. 253.

²⁴ Aleksandr Dughin. *A patra teorie politică. Rusia și ideile politice ale secolului XXI*. U P Chișinău, 2014, pag. 225.

²⁵ Idem pct. 24, pag. 232.

²⁶ Idem pct. 24, pag. 233.

²⁷ Idem pct. 24, pag. 268.

„Organizațiile teroriste nu sunt democrații: ele sunt despotice entități fără lege, care luptă să destabilizeze lumea modernă, ele conduc comerțul, recrutează armate, dirijează bănci, strâng fonduri, fac schimb de resurse.”²⁸

În concluzie apreciem că tot ce știm despre securitate trebuie regândit, odată cu evenimentele teroriste din 11 septembrie 2001 și cele care au urmat după acest masacru, au demonstrat că lumea modernă, democrațiile de tip occidental au prezentat pe această linie multe fisuri de care au profitat teroriștii, iar capacitatea de anticipare a lipsit cu desăvârșire în fața războiului asimetric.

România a demonstrat în tot acest timp, că o politică externă înțeleaptă, participarea în alianțele militare și politice care ni se potrivesc locului și momentului în care ne aflăm, o pregătire adecvată a forțelor de ordine, militare și de informații, alături de masele largi de oameni și mass media, pot ține sub stăpânire fenomenul terorist și pornirile războinice ale unor state.

BIBLIOGRAFIE

- BRZEZUNSKI Zbigniew, *Marea dilemă, A domina sau a conduce*. Editura Scrispta, București 2005;
- CIOCHINARU Ștefan, *Globalizare și strategii politice contemporane*, București 2013;
- CONTON James, *Provocările viitorului. Principalele tendințe care vor reconfigura lumea în următorii ani: 5, 10, 20 de ani*, Editura Polirom, 2010;
- DUGHIN Aleksander, *A patra teorie politica. Rusia și ideile politice ale secolului XXI*, UP Chișinău 2014;
- DUGHIN Aleksander, *Bazele Geopoliticii*, vol. I, Viitorul geopolitic al Rusiei. Editura Euroasiatică.ro, București 2013;
- FRIEDMAN George, *Ținuturi de frontieră*, Editura Rao, București 2013;
- FRIEDMAN George, *Următorii 100 de ani, Previziuni pentru secolul XXI*, Editura Litera, București 2009;
- KAGON Robert, *Despre paradis și putere. America și Europa în noua ordine mondială*, Editura Antet, București 2005;

²⁸ Idem pct. 1, pag 233.

KAPLAN D. Robert, *Răzbunarea geografiei. Ce ne spune harta despre conflictele viitoare și lupta împotriva destinului*, Editura Litera, București 2014 (2012);
KISSINGER Henry, *Despre China*, Editura Comunicare.ro, București 2011.

